

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/140/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612208519
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612208519.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov Mgr. Dušana Číma a JUDr. Jána Mihala v právnej veci žalobcov: 1/ V. F., nar. XX. R. XXXX, bytom L. XXX/XX, F. Y., 2/ JUDr. K. Q., PhD., nar. XX. R. XXXX, bytom Q. XXXX/X, F. Y., obaja zastúpení advokátom: Mgr. Tomáš Szabo, Radvanská 23, Bratislava, proti žalovanej: Y. T., nar. XX. R. XXXX, bytom A. XXX/XX, L., zastúpenej advokátom: JUDr. Juraj Prochádzka, Lakšárska Nová Ves 403, o ochranu osobnosti, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Senica z 31. októbra 2012 č. k. 5C/144/2012-76 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že žalobu zamietá.

Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalovanej spoločne a nerozdielne náhradu trov konania a to trov právneho zastúpenia 377,41 eur a iných trov konania za zaplatený súdny poplatok 207 eur k rukám jej advokáta do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. uložil žalovanej povinnosť do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcom 1/ a 2/, E. Q., bytom M. L. XXX, F. Y., Obecnému úradu v F. Y. a Okresnej prokuratúre v Senici ospravedlnenie vlastnoručne podpísané žalovanou v znení: „Ospravedlňujem sa pánovi V. F. a pánovi JUDr. K. Q., PhD. za to, že som neoprávnene zasiahla do ich občianskej cti tým, že som v liste zo dňa 18.3.2011 na ich adresu uviedla, že spolu s ďalšími osobami kradnú, klamú a robia podvody. Tieto moje výroky sa nezakladajú na pravde.“ II. Žalovanej uložil povinnosť do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku doručiť žalobcom 1/ a 2/, zamestnancom Obecného úradu F. Y. T. H. a U. H., na adresu ich zamestnávateľa, ospravedlnenie vlastnoručne podpísané žalovanou v nasledovnom znení: „Ospravedlňujem sa pánovi V. F. a pánovi JUDr. K. Q., PhD. za to, že som neoprávnene zasiahla do ich občianskej cti tým, že som dňa 4.8.2011 na ich adresu uviedla, že spolu s ďalšími osobami kradnú, klamú a robia podvody. Tieto moje výroky sa nezakladajú na pravde.“ III. Žalovanej tiež uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 1.500 eur a žalobcovi 2/ sumu 1.000 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a IV. náhradu trov právneho zastúpenia 367,96 eur advokátovi žalobcovi a iné trovy konania v sume 111 eur žalobcovi 1/ a 96 eur žalobcovi 2/, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil (súd prvého stupňa) právne použitím § 11, § 13 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho zákonníka), keď z vykonaného dokazovania vyvodil právny záver o dôvodnosti podanej žaloby žalobcov. Vyjadrením žalovanej došlo k závažnejšiemu porušeniu občianskej cti a dobrej povesti žalobcov vo sfére občianskoprávných vzťahov, keď žalovaná svojimi ústnymi a písomnými vyjadreniami neoprávnene obvinila žalobcov z páchania závažnej trestnej činnosti, pričom tieto vyjadrenia nevyslovila len v okruhu účastníkov konania, ale v písomnej forme a bez akéhokoľvek preukázania pravdivosti svojich tvrdení ich zaslala i ďalšej osobe, orgánu miestnej samosprávy v mieste bydliska žalobcov a tiež Okresnej prokuratúre v Senici. Nekonala pri tom len v afekte a v dôsledku hnevu, ale cielene a premyslene, s úmyslom žalobcom poškodiť. Súd

prvého stupňa ďalej dôvodil, že žalobcovia nemajú možnosť sami očistiť svoju povesť, ktorú doteraz požívali, lebo nemôžu navštevovať všetkých svojich príbuzných, priateľov a známych alebo zastavovať na ulici spoluobčanov a vysvetľovať im podstatu sporu so žalovanou, ktorý v žiadnom prípade nemá základ v páchaní akejkoľvek trestnej činnosti žalobcov. Taktiež vyhodnotil (súd prvého stupňa), že uloženie žalovanej „len“ povinnosti ospravedlniť sa žalobcom, nebude postačujúce na to, aby si žalovaná dostatočne uvedomila dopad svojho konania a v budúcnosti sa podobných vyjadrení vyvarovala, preto jej uložil i povinnosť zaplatiť žalobcom nemajú ujmu - žalobcovi 1/ 1.500 eur a žalobcovi 2/ 1.000 eur. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), keď právo na ich náhradu priznal žalobcom a povinnosť zaplatiť im ju uložil neúspešne žalovanej v sume 367,96 eur (ako trovy právneho zastúpenia) k rukám advokáta žalobcovi a v sume 111 eur (ako iné trovy konania - súdny poplatok) žalobcovi 1/ a 96 eur žalobcovi 2/.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby ho odvolací súd zrušil a žalobe žalobcov nevyhovel. Uviedla, že súd (prvého stupňa) jej nedal dostatočný priestor, aby preukázala, že sa oprávnenne domnieva, že to, čo povedala a napísala o žalobcoch je pravda, pretože je to jej osobná skúsenosť. Sudkyňa ju nevyočula, pri jej vyjadrení ju zastavila. Výroky, ktoré uviedla o žalobcoch vychádzali z jej osobnej skúsenosti a sú iba vo vzťahu k sporu o predkupné právo. Konanie žalobcov považuje za podvodné a v rozpore s platným právom. Na pojednávaní chcela vysvetliť, že jej výroky boli len v spojitosti s tým, ako sa žalobca 2/ správa k nej v majetkových sporoch a on sám jej výroky vyprovokoval, túto možnosť však nemala (vysvetliť), keď jej sudkyňa povedala, že ju jej majetkové problémy nezaujímajú.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadrili obaja žalobcovia, pričom navrhli, aby odvolací súd odvolanie žalovanej odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p.. Rozsudok súdu prvého stupňa považujú za správny po vecnej i právnej stránke. Žalovaná v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu vo veci, nenamieta ani výšku priznanej nemajetkovej ujmy. Dôvodili, že žalovaná v odvolaní potvrdzuje svoje urážlivé výroky a obvinenia, ktoré na adresu žalobcov vyslovila, resp. napísala. Poukázali na to, že existencia iného sporu, predmetom ktorého je určenie neplatnosti kúpnych zmlúv, neospravedlňuje žalovanú pred jej výrokmi, neobstojí snaha žalovanej vyvinúť sa z jej protiprávneho konania odkazovaním na iné súdne konanie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou, účastníčkou konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom na nariadenom odvolacom pojednávaní (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 a 2 O. s. p.) zopakoval dokazovanie výsluchom účastníkov (§ 213 ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nie je vecne správny a je dôvodné ho zmeniť (§ 220 O. s. p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/144/2012 je žaloba žalobcov, ktorou sa títo od žalovanej domáhajú ospravedlnenia i zaplataenia nemajetkovej ujmy v peniazoch za spôsobený zásah do osobnostných práv. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu (t. j. ktorým bola žalobcom priznaná nemajetková ujma a žalovanej uložená povinnosť zaplatiť ju žalobcom a taktiež sa im ospravedlniť).

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalovaná bola rozhodnutím Obvodného úradu Senica, odbor všeobecnej vnútornej správy, uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch (zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov), za čo jej bolo uložené pokarhanie. Priestupku sa dopustila tým, že dňa 4. augusta 2011 asi o 10:00 hod. v obci F. Y. v lokalite zv. Q. XXXX pri šetrení jej sťažnosti ohľadom orezania konárov presahujúcich do jej záhrady uviedla na adresu prítomného V. F., nar. XX. R. XXXX, bytom F. Y., L. XXX/XX, že „klamú, kradnú, podvody robia“, výrokom ktorým tomuto ublížila na cti tým, že ho urazila. Skutok spáchala žalovaná pred pracovníkmi Obecného úradu F. Y., T. H. a U. H.. Z listu žalovanej zo dňa 18. marca 2011 (Vyjadrenie na list z 25.2.2011 p. č. 13568 k. ú. F. Y. list prevzatý 16.3.2011) vyplýva, že žalovaná uvádza, že „Q. a manž. klamú, kradnú a podvody robia spolu so splnomocnencom V. F.“. List bol žalovanou zaslaný na vedomie E. Q., M. L. XXX, F. Y., Obci F. Y. do rúk p. starostu a Okresnej prokuratúry Senica.

Podľa § 11 O. z. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 O. z. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Podľa ods. 2 pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa ods. 3 výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladmi úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a ďalej, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom musia byť splnené oba tieto predpoklady, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť subjektu zásahu znášať súdom uloženú sankciu. Pre priznanie finančnej náhrady sa vyžaduje aj vznik nemajetkovej ujmy na osobnosti fyzickej osoby, predstavujúci zníženie jej dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere a príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom a vznikom tejto ujmy. Jej výšku v takomto prípade určuje súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Zo skutkových zistení musí vyplývať dopad zásahu na osobné a rodinné pomery subjektu ochrany, pracovné a spoločenské súvislosti, miestne a časové hľadiská zásahu ako aj na všetky ostatné relevantné skutočnosti, ktorých súhrn tvorí „okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu práva“ (spôsob, forma, prostriedky zásahu, stupeň nepravdivosti a difamie, oblasť sféry života fyzickej osoby, do ktorej sa neoprávnené zasiahlo a pod.).

Vzhľadom na rozmanitosť jednotlivých stránok osobnosti fyzickej osoby a mnohosť životných situácií, do ktorých osobnosť vstupuje, zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté chránené osobnostné práva fyzickej osoby, ale stanovuje len znaky, pri danosti ktorých treba určité konanie považovať za zásah do osobnosti.

Prvým zo znakov uvedených vyššie je objektívna spôsobilosť zásahu vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu buď v porušení, alebo i len ohrození osobnosti fyzickej osoby. O danosti tohto znaku možno hovoriť vtedy, ak zásah do cti alebo dôstojnosti fyzickej osoby je v konkrétnom prípade objektívne so zreteľom na všetky okolnosti prípadu spôsobilý ohroziť uvedené chránené hodnoty ľudskej osobnosti. Pri konštrukcii uvedenej v Občianskom zákonníku nie je významná subjektívna stránka, t. j. ako určitá fyzická osoba zo svojich subjektívnych hľadísk vníma určité konanie a jeho dôsledky. Znak objektívnej spôsobilosti zasiahnuť do chránených osobnostných práv je preto daný vždy vtedy, ak ide o také konanie, ktorého dôsledky by v rovnakej situácii negatívne pôsobili na každú inú fyzickú osobu ako nebezpečenstvo zníženia jej vážnosti u spoluobčanov a tým aj nebezpečenstvo nepriaznivého ovplyvnenia jej uplatnenia v spoločnosti. So zreteľom na to, že právna úprava ochrany osobnosti v právnom poriadku Slovenskej republiky je založená na objektívnom princípe, nevyžaduje sa, aby na strane pôvodcu zásahu existoval úmysel priamy alebo nepriamy, alebo nedbanlivosť vedomá alebo nevedomá. V dôsledku toho môže byť uvedený znak daný aj v prípade mimovoľného konania alebo konania zo žartu a napokon aj konania v dobrej viere, pri ktorom si konajúci neuvedomuje objektívnu spôsobilosť svojho konania zasiahnuť do osobnosti inej fyzickej osoby, napr. ak je osobne presvedčený o pravdivosti ním na verejnosti prednesených nepravdivých skutkových tvrdení o niekom inom. Druhým zo znakov konania zasahujúceho do chránených práv osobnosti fyzickej osoby je neoprávnenosť zásahu. Neoprávneným je zásah, ktorý je v rozpore s právnym poriadkom. Môže k nemu dôjsť ústne, písomne alebo aj inak, vždy však musí byť jeho súčasťou rozpor so zákonom spočívajúci v tom, že ten, kto do chránených práv zasiahol, nemal na to zákonné oprávnenie a že nebol daný žiadny z dôvodov výnimočne vylučujúcich protiprávnosť zásahu. Posledným, tretím znakom právne relevantného zásahu do osobnosti fyzickej osoby je príčinná súvislosť na jednej strane medzi neoprávneným zásahom objektívne spôsobilým negatívne zasiahnuť do niektorej z hodnôt tvoriacich jej fyzickú a morálnu integritu a na druhej strane medzi vznikom nemajetkovej ujmy spočívajúcej v porušení alebo aspoň ohrození chránených osobnostných práv. Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je teda jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý

privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Obe náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa Občianskeho zákonníka a na druhej strane povinnosť znášať sankcie uložené súdom.

Napriek tomu, že konanie žalovanej vykazuje znaky neoprávneného zásahu do osobnostných práv, tak dôstojnosť a česť žalobcov nebola vážne a takou intenzitou narušená alebo poškodená ako to vyžaduje zákon. O tom, že by im závažná ujma bola spôsobená neboli doložené žiadne dôkazy, dokazovanie pred súdom prvého stupňa pozostávalo z oboznámenia sa s listinnými dôkazmi a z výsluchov účastníkov konania, ktorí len zopakovali svoje tvrdenia z predchádzajúcich písomných podaní. Nebolo žalobcami navrhované žiadne dokazovanie, z ktorého by vyplynulo, že žalobcovia už nepožívajú tú vážnosť v spoločnosti, ako do času doručenia listu žalovanej z 18.3.2011 štátnym orgánom, alebo odo dňa času ústneho vyjadrenia 4.8.2011.

Odvolačný súd zopakoval dokazovanie (§ 213 ods. 3 O.s.p.) na nariadenom odvolacom pojednávaní výsluchom žalobcov 1/, 2/ a žalovanej.

Z výsluchu žalovanej mal preukázané, že z rozhodnutia Obvodného úradu Senica, ktorým jej bolo uložené pokarhanie si vzala ponaučenie, je opatrnejšia, nikdy nemienila zasahovať do práv žalobcov ani do ich povesti, jej vyjadrenia na adresu žalobcov súviseli s jej vlastníctvom nehnuteľností, resp. so spoluvlastníctvom a sporov s ním súvisiacich, keďže žalobca 2/, ktorý nie je spoluvlastníkom, podiely na nehnuteľnostiach skupuje a porušuje jej predkupné práva.

Z výsluchu žalobcu 1/ zistil, že na podnet žalovanej začali orgány činné v trestnom konaní vyšetrovanie a to konkrétne OO PZ Šaštín, ktoré odstúpilo spis ObÚ Senica, priestupkovému oddeleniu, ktorý opakovane vypočul žalobcov i žalovanú a v ktorom konaní žalovaná priznala, že sa na adresu žalobcu 1/ vyjadrovala, že je klamár, podvodník a zlodej a uviedla, že ju v noci sleduje žltým autom, že ju chce zastreliť. V rámci priestupkového konania len žalovaná bola uznaná vinnou a to za tie výroky, za ktoré ju žaluje i v tomto konaní, teda že je klamár, podvodník a zlodej a bolo jej uložené pokarhanie a uložená povinnosť nahradiť trovy konania 16 eur. Potom ako bolo ukončené priestupkové konanie, žalovaná zvýšila svoju aktivitu, ďalej o ňom rozširovala lživé veci v obci. Uviedol, že bol opakovane predvolaný na OO PZ Senica, niekedy v mesiacoch február, marce 2012 z dôvodu, že žalovaná ho udala, že jej údajne vylamujem kľučky na hlavnej železnej bráne a toto rozširovala i po F. Y..

Z výsluchu žalobcu 2/ vyplynulo, že síce napriek tomu, že prebehlo priestupkové konanie žalovaná sa nepoučila, i po tomto ďalej šírila nepriaznivé informácie. Dodal, že kúpil starý dom v časti Q. a následne zistil, že sú problémy a preto oslovil spolumahajiteľov pozemkov s pokusom o dohodu, žalovaná mala k týmto nehnuteľnostiam predkupné právo, vždy sa snažil o jeho ponúknutie, o jeho realizáciu, avšak zo strany žalovanej boli neustále menené a zvyšované nároky. Žalovaná neustále vyvíja aktivity s účelom aby on i žalobca 1/, jeho svokor, boli vláčení po súdoch, po prokuratúre a jej výroky po týchto orgánoch zasahujú do ich cti. Žalobou žalovali len výroky vyplývajúce z listu z 18.3.2011 a z ústnych vyjadrení žalovanej zo 4.8.2011, keď na tieto mali i svedkov, resp. tieto boli doručené konkrétnym osobám. Či a prečo svedkov v konaní pred súdom prvého stupňa nenavrhl vypočuť nevedel uviesť. Dodal, že sa už po dobu 10 rokov snaží so žalovanou dohodnúť, avšak dohoda s ňou možná nie je, on rešpektuje právo žalovanej a jej záujem na úprave vzťahov, avšak mala by sa vystríhať iných aktivít, ktoré ho poškodzujú, pričom z jeho strany vždy bol záujem usporiadať všetky právne vzťahy k spokojnosti všetkých zúčastnených, avšak nie je ochotný tolerovať neoprávnené zásahy zo strany žalovanej do osobnosti jeho alebo i jeho svokra, keď navyše žalovaná je jedinou spomedzi spoluvlastníkov, ktorá nemá záujem sa dohodnúť. Doplnil, že polícia k nemu prišla v jednu sobotu a od policajta sa dozvedel, že tento ho hľadal i cez týždeň a takéto okolnosti vzbudia pozornosť v celej ulici, v tú sobotu mal i návštevu a musel dve hodiny viesť rozhovor s policajtom, ktorý ho vypočúval, robil si poznámky, ide o veci, ktoré značne človeka rozladia. Následne keď ide k svokrovcovi, tam vidí rozladených svokrovcov, ktorí sú sami prekvapení a pobúrení z toho, že prišli policajti, o čom hovorí celá dedina, i keď nejde o dedinu malú, žalobcu 1/, jeho svokor je známy, keďže tento bol policajt a so svojim bratom i hudobníci, ľudia ho poznajú a hovoria si tom. Za nepríjemné považuje i keď napríklad svokra stretne na cintoríne susedku, táto sa jej vypytuje, že čo pani T., rovnako napríklad i keď berie deti ku krstnej mame jeho manželky a aj táto sa ho pýta na výroky žalovanej, neustále je konfrontovaný s výrokmi žalovanej, z čoho je rozladený a znechutený a najmä keď sa ho na tieto výroky pýtajú i vlastné deti, všetky tieto veci narúšajú jeho pokoj, vyvádžajú ho z miery, keď opakovane sa ho na to ľudia pýtajú a to napr. i v obchode, hoci tých

ľudí nepozná a oni sa ho spýtajú ako sa mu darí, či pani T. robí problémy. Dodal, že pani T. má takéto problémy s viacerými obyvateľmi obce.

Z výpovede účastníkov je zrejmé, že spory vzniknuté medzi účastníkmi súvisia resp. vyplývajú zo spoluvlastníckych práv žalovanej. Žalovanej ako spoluvlastníčke nehnuteľnosti bolo porušené predkupné právo k spoluvlastníckym podielom, určenia neplatnosti kúpnopredajných zmlúv sa domáhala i žalobami na súde a i podľa vyjadrenia žalobcu 2/ minimálne v dvoch-troch veciach i bola úspešná, do jej vlastníckeho práva bolo zasiahnuté i oplotením jej časti pozemku žalobcom 2/. Žalovaná je staršia osoba, má 86 rokov a rokmi vybudovaný silný vlastnícky vzťah k pôde, pričom všetky jej vyjadrenia na adresu žalobcov súviseli so zásahmi do jej vlastníckych práv, súviseli s jej obranou a vyplývali z jej negatívnych životných skúseností, keď navyše i podľa vyjadrenia žalobcu 2/ ide o osobu v obci považovanú za problematickú a konfliktnú. Žalobcovia 1/ a 2/ vyjadrenia žalovanej dňa 4.8.2011 ako i list žalovanej zo dňa 18.3.2011 považovali za neoprávnený zásah do ich občianskej cti, založený však len na ich subjektívnych pocitoch bez preukázania objektívnej spôsobilosti zásahu privodiť ujmu žalobcom 1/ a 2/. Žalobcovia okrem svojich výpovedí žiadali iný dôkaz neponúkli.

Odvolačný súd (v súlade s uznesením NS ČR z 29.11.2012 sp. zn. 30Cdo 4003/2011) dospel k záveru zohľadniac okolnosti konkrétneho prípadu, že žalobu žalobcov na ochranu osobnosti možno zamietnuť i ak by práva žalobcov na ochranu osobnosti žalovaná porušila a to z dôvodu, že žalovaná bola v inom konaní (v priestupkovom) za svoje správanie voči žalobcom postihnutá sankciou verejného práva. Pritom je nerozhodné, že v priestupkovom konaní žalobcom nemožno priznať nemajetkovú ujmu, žalobcom sa tiež dostáva určitá satisfakcia a to už samotným konaním a konštatovaním protiprávnosti zásahu žalovanej do ich osobnostných práv. Satisfakcia je postihnutým osobám, žalobcom poskytnutá každou formou použitej obrany, pričom potrestaním žalovanej v priestupkovom konaní je satisfakcia veľmi výrazná, lebo štátny orgán konštatoval nielen protiprávne konanie, ale tiež subjektívny vzťah páchatelky k jej konaniu a stanovil sankciu podľa závažnosti konania. Výroky žalovanej neboli vulgárneho charakteru a prednesené alebo doručené boli len v úzkom okruhu osôb a to osôb resp. organizácii v čase zásahov plniacich si svoje pracovné (služobné) povinnosti. Subjektívne hodnotenie či subjektívna vnímavosť žalobcov 1/ a 2/ na konanie žalovanej na takomto hodnotení nemôže nič zmeniť. Rozhodnutie priestupkového orgánu bolo i žalobcom doručené a tým došlo k satisfakcii natoľko zásadnej, že sama o sebe v tomto prípade postačuje k reparácii prípadných protiprávných zásahov a k ochrane dobrého mena, cti a dôstojnosti žalobcov v spoločnosti. Právna úprava ochrany osobnosti fyzickej osoby tvorí určitú hierarchiu, civilné právo umožňuje dohodu strán konfliktov o zásahu a o jeho satisfakcii, svojpomoc postihnutého, ochranu pomocou štátneho orgánu a jeho rozhodnutím, pri určitej úrovni spoločenskej nebezpečnosti skutku potom ochrana prerastá do konania trestnoprávneho či priestupkového. Satisfakcia je postihnutej osobe poskytnutá každou formou použitej obrany, pričom potrestaním škodcu v priestupkovom (či trestnom) konaní je satisfakcia veľmi výrazná, pretože štátny orgán konštatuje nielen protiprávne konanie, ale tiež subjektívny vzťah páchatela k svojmu konaniu a ustanoví sankcie podľa závažnosti konania. Z hľadiska poskytnutej satisfakcie v správnom konaní je nerozhodné, že v priestupkovom konaní nemožno žalobcom priznať nemajetkovú ujmu. Z hľadiska posúdenia dostatočnosti satisfakcii v rámci správneho konania, je treba predovšetkým vychádzať ako z celkovej povahy, tak i z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu, musí sa prihliadnuť k intenzite, povahe a spôsobu neoprávneného zásahu, k charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, k trvaniu a šírke ohlasu vzniknutej nemajetkovej ujmy pre postavenie a uplatnenie postihnutých fyzických osôb (žalobcov) v spoločnosti a pod. V konkrétnej veci odvolací súd akceptoval skutočnosť, že zásah žalovanej či už ústnym vyjadrením 4.8.2011 alebo písomným z 18.3.2011 súvisel s jej obranou proti neoprávneným zásahom do jej vlastníckych práv, odrážal vek žalovanej a navyše realizoval sa len vo vzťahu k zainteresovaným osobám (zamestnancom Obecného úradu) či miestnym či štátnym inštitúciám plniacim úlohy pri ochrane práv občanov. Požadovaná satisfakcia v občianskoprávnom konaní nebola žalobcom priznaná ako z vyššie uvedených dôvodov tak i pre skutočnosť, že by žalobcovia nepreukázali, že výrokmi žalovanej došlo k zníženiu ich cti a dôstojnosti v spoločnosti.

Pri takomto výsledku konania bola v konaní (odvolacom i prvostupňovom) plne úspešná žalovaná a bola to tak ona, komu vzniklo aj právo na náhradu trov konania (podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). U trov prvostupňového konania nebol podaný návrh na ich náhradu (§ 151 ods. 1 O. s. p.), v čom bolo treba vidieť vzdanie sa príslušného procesného práva a zo spisu sa vznik žiadnych trov žalovanej v prvostupňovom konaní nepodával. Trovy odvolacieho konania si žalovaná uplatnila a to trovy právneho zastúpenia za 3 úkony (príprava a prevzatie, účasť na odvolacom pojednávaní dňa 18.2.2014

a 11.3.2014) tarifná odmena podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. 3x po 61,87 eur, režijný paušál 3 x 8,04 eur, cestovné Lakšárska Nová Ves - Trnava a späť - 102 km - 30,24 eur x 2 (18.2.2014 a 11.3.2014), náhrada za stratu času (4 polhodiny x 13,40 eur) x 2 (18.2.2014 a 11.3.2014) spolu 377,41 eur a za zaplatený súdny poplatok za odvolanie 207 eur. Trovy konania sú povinní zaplatiť žalobcovia 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne žalovanej k rukám jej advokáta do 3 dní.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, teda jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.